

8STE JAARGANG, NR. 149
20 DECEMBER 2010

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
5 BOEKBESPREKINGEN
6 PLATENRECENSIES
 Sarah Vaughan, Art Blakey, Dimani, Esperanza Spalding, Tin Men and the Telephone, Charlie Haden, Peer Baierlein, Narcissus, Abdullah Ibrahim, Claudia Quintet e.a.
14 CONCERTVERSLAGEN
 Jazz International Rotterdam en The Ploctones.

EN VERDER:

- 18** In gesprek met Frank Bolder.

JAZZFLITS 150

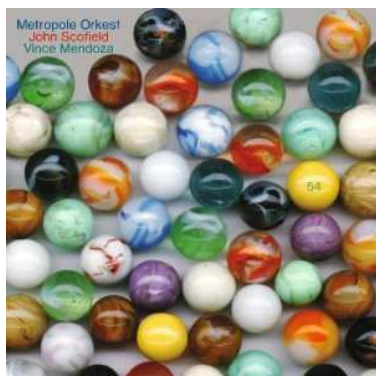
staat 17 januari 2011 op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

VINCE MENDOZA VOOR DRIE GRAMMY'S GENOMINEERD

Vince Mendoza, chef-dirigent en artistiek leider van het Metropole Orkest, is genomineerd voor drie Grammy Awards 2010. De Grammy Awards worden 13 februari in Los Angeles uitgereikt.

In de categorie 'Best Large Jazz Ensemble Album' is Vince Mendoza in de race met het album '54' van John Scofield en het Metropole Orkest (zie afbeelding). Verder dingen twee Mendoza-arrangementen mee naar een Grammy: het arrangement dat hij maakte voor het stuk 'Carlos' van het bovengenoemde album, en zijn arrangement voor 'Based On A Thousand True Stories' van het gelijknamige album van Silje Nergaard & the Metropole Orchestra Strings. De prestigieuze Grammy Awards worden jaarlijks uitgereikt door de Amerikaanse muziekindustrie. Ditmaal voor de 53ste keer. In totaal zijn er 109 categorieën. Een volledig overzicht van de jazznominaties is te vinden op pag. 20.

●

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

SONNY ROLLINS NEEMT CONCERTGEBOUW JAZZ AWARD 2010 IN ONTVANGST

Net voor zijn concert op 24 november in de uitverkochte Grote Zaal van het Amsterdamse Concertgebouw, mocht saxofonist Sonny Rollins de Concertgebouw Jazz Award 2010 in ontvangst nemen. Hij kreeg het kleinood uit handen van Concertgebouwdirecteur Simon Reinink. Rollins vertelde de NOS heel blij met de oeuvreprijs te zijn. "Ik voel me vereerd en gewaardeerd. Elke prijs heeft zijn eigen waarde. Als ik naar huis ga en de verschillende awards zie die ik heb gekregen, dan betekenen die allemaal iets voor me", aldus Rollins. Een korte impressie van het optreden staat op de NOS-site, klik hier: <http://bit.ly/f2cHEH>. (Foto: Joke Schot; zie ook pag. 21)

ESPERANZA SPALDING GENOMINEERD VOOR GRAMMY BEST NEW ARTIST

Vocaliste/bassiste Esperanza Spalding is genomineerd voor een Grammy Award in de categorie Best New Artist.

De nominatie in deze categorie is voor een jazzartiest uitzonderlijk en tekenend voor haar snel groeiende bekendheid buiten de jazz. Spalding neemt het op tegen de popartiesten Justin Bieber, Drake, Florence & The Machine en Mumford & Sons. De Grammy's worden 13 februari in Los Angeles uitgereikt.

NIEUWS

Twee Nederlandse groepen op European Jazz Meeting

De formaties Monsieur Dubois en Trio BraamDeJoodeVatcher zijn de Nederlandse vertegenwoordigers op de European Jazz Meeting 2011. Die vindt op 29 en 30 april plaats in Bremen, als onderdeel van de beurs Jazzahead! 2011. In totaal twintig groepen uit negen Europese landen zullen zich aan het internationale publiek kunnen presenteren. Andere deelnemers zijn het duo Pascal Schumacher/Jef Neve en Nicolas Kummert Voices.

Tweede jaarlijkse bijeenkomst Jazz Education Network in New Orleans

De tweede jaarlijkse bijeenkomst van het Jazz Education Network (JEN) vindt van 5 tot en met 8 januari in New Orleans plaats. Vier dagen lang kunnen internationale jazzprofessionals en jazzstudenten daar naar muziek luisteren, deelnemen aan workshops en conferenties, presentaties bezoeken en aan paneldiscussies meedoen. Er zullen tientallen groepen optreden.

Het JEN bestaat sinds 2008 en telt ruim duizend leden. De organisatie is opgericht om te voorzien in de leemte die ontstond na het omvallen van de International Association for Jazz Education (IAJE).

(<http://jazzednet.org>)

Franse Django d'Or 2010 uitgereikt

In Parijs zijn 27 november voor de negentiende keer de Django d'Or-jazzprijzen uitgereikt. Pianist Thomas Enhco won in de categorie 'nouveau talent'. Pianist Andy Emler werd tot jazzmusicus van het jaar uitgeroepen. De Django d'Or is een vooraanstaande onderscheiding voor Franse jazzmusici. De prijzen worden jaarlijks uitgereikt.

ZAPP String Quartet wordt ZAPP 4

Het ZAPP String Quartet gaat voortaan door het leven als ZAPP 4. Begin december presenteerde het viertal in Den Bosch de nieuwe cd 'Radio Hunter' met uitsluitend eigen werk van Oene van Geel, Jeffrey Bruinsma en Jasper le Clercq. Zij vormen samen met Emile Visser ZAPP 4.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

PLATEN

TRIO MAAKTE GRONINGSTALIGE VERSIE VAN JAZZKLASSIEKERS

Als erbetoon aan hun provinciegenoten Roelof en Jannie Stalknecht, hebben de Groningse dichters Jan Glas en Erik Harteveld een reeks klassiekers uit het Great American Songbook van een Groningse tekst voorzien. De songs zijn door Jan Glas, Addy Scheele (piano) en Hans Lass (bas) op een cd gezet en zijn nu tezamen met een boekje onder de titel 'Diezeg laand' in de winkel verkrijgbaar.

Glas en Harteveld werden geïnspireerd door de 'Grunneger' jazz van pianist Roelof Stalknecht en zijn zus, de zangeres Jannie Stalknecht. In hun uitvoering werd bijvoorbeeld de jazzstandard 'Lover Come Back to Me': 'Laiverd kom weer bie mie'. Op de cd 'Diezeg laand' (de Groningse versie van 'Misty') staan enkele Stalknecht-stukken en acht door Glas en Harteveld onder handen genomen nummers, waaronder 'Apmoal van mie' ('All of Me') en 'Koolzoad' ('Blue Skies'). Chet Bakers 'I Fall in Love Too Easily' werd 'Ik bin altied zomor verlaifd'.

Bijna niets is zomaar vertaald, legt Harteveld op 23 november op de website van het Dagblad van het Noorden uit. "Eigenlijk hebben wij nieuwe teksten gemaakt op de melodieën van bekende liedjes. Om die 'milestones' hebben wij ons Groninger materiaal gedrapeerd." Harteveld is tevreden over het resultaat. "Ze zijn goed gelukt. Het was een vruchtbare samenwerking, die mooie en grappige teksten heeft opgeleverd."

Het bijbehorende boek over jazz in Groningen is gemaakt door Illand Pietersma. Hij interviewde Jannie en Rieka, de zussen van de in 1995 overleden Roelof Stalknecht. 'Diezeg laand' telt 48 pagina's en is een uitgave van De Kleine Uil.

BLUE NOTE NEDERLAND LANCEERT NIEUWE SERIE JAZZVERZAMEL-CD'S

Het label Blue Note lanceert vanuit Nederland een nieuwe cd-reeks: de Choice Serie. De cd's in deze serie worden door bekende jazzliefhebbers samengesteld, onder wie actrice Carice van Houten en popzanger Henry Rollins.

Beiden mochten hun eigen greep doen uit de catalogus van Blue Note. Carice van Houten heeft vooral haar intuïtie laten spreken, vertelt ze. Ze koos onder anderen werk van pianiste/vocaliste Nina Simone, pianist Sonny Clarke en saxofonist John Coltrane. "Met jazz wordt alles altijd wel een paar graden warmer om je heen, vind ik. Er gebeurt van alles in jazz, het

leeft, het bruist, het is echt." Rollins stelde een cd voor de avond en een cd voor de nacht samen. De avond-cd bevat elf bebop- en hardbopklassiekers. Zoals John Coltrane's 'Blue Train' en 'Creepin' In' van pianist Horace Silver. Op de avond-cd zijn negen stukken te vinden, van toetsenist Herbie Hancock ('Maiden Voyage') tot vibrafonist Bobby Hutcherson ('Les Noirs Marchant').

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

Opnamen WDR-jazzarchief op cd uit

Op vier cd's is historisch materiaal verschenen uit het jazzarchief van de Duitse omroep WDR. Het betreft onder meer een concert van saxofonist John Coltrane in Düsseldorf (1960). Coltrane zou daar indertijd optreden met het Miles Davis Quintet, maar Davis haakte af en zijn begeleiders namen de 'gig' over als John Coltrane Quartet. Aan het eind van het optreden verschijnen ook saxofonist Stan Getz en pianist Oscar Peterson nog op de bühne. Verder zijn opnamen op de plaat gezet van het Dave Brubeck Quartet (1960 Essen, Grugahalle), het Modern Jazz Quartet (1959 Bonn, Beethovenhalle) en pianist Bud Powell (1960 Essen, Grugahalle). De muziek is uitgebracht op het Jazzline-label.

Hothouse Redbad bestaat 35 jaar

Hothouse Redbad in Leeuwarden heeft 19 december het 35-jarig bestaan gevierd met een speciaal concert door het Jazzorchester van de Concertgebouw. In haar bestaan heeft de stichting ruim vierhonderd concerten georganiseerd. Onder anderen trompettist Art Farmer en de saxofonisten Eddy 'Lockjaw' Davis, Ronnie Cuber en Lee Konitz deden de Friese hoofdstad aan. Maar ook de Nederlandse jazzscene weet Hothouse Redbad te vinden. Het initiatief ging van start in muziekcafé De Brouwershoeck, maar heeft sinds 1997 het thuishonk in de bovenzaal van stadsschouwburg De Harmonie. Ben en Greetje Scheper zijn al vele jaren de drijvende krachten achter de programmering.

Eric Vloeimans stelt cd-box voor Volkskrant samen

Bij de Volkskrant is een vijf cd-box te koop met werk van Eric Vloeimans. De box is exclusief bij de krant verkrijgbaar en door de trompettist zelf samengesteld. Vloeimans maakte daarvoor een selectie uit dertien cd's als leider en ruim vijftig stuks als begeleider. Hij deelde zijn werk in vijf categorieën in: Early Works, Electric, Amis, Fugimundi en Melodias. "Eric Vloeimans is tot een soort 'Vloeimans-essentie' gekomen. Tot de kern van wat hij met de muziekliefhebber wil delen", aldus de krant. Eric Vloeimans' 'V-Flow' is te bestellen bij de webwinkel van de Volkskrant.

De medewerkers van JazzFlits wensen u prettige kerstdagen en een voorspoedig 2011.

PODIA

JEAN LOUIS VAN DAM KWARTET OPENT EERSTE CONCERTSEIZOEN VAN JAZZ OP WIERINGEN

Het Jean Louis van Dam Kwartet met André Vrolijk (links) en Jeroen de Rijk. In de achtergrondprojectie is de leider te zien. (Foto: Alexander Bügel)

In het Vikingschip te Den Oever werd op 28 november de aftrap gegeven voor het eerste seizoen van 'Jazz op Wieringen'. Het kwartet van pianist Jean Louis van Dam (met Eric Timmermans (b), Jeroen de Rijk (perc) en André Vrolijk (accordeon)) beet het spits af. Daarna volgde de Amazing Six uit Sneek. De Six is een jeugdensemble dat onder leiding staat van Kees Romers. Tussen de bedrijven door beklom de inmiddels 82-jarige Max Teawhistle nog even het podium om zijn eigen versie van 'Gipsy' ten beste te geven. Het publiek vond het allemaal prachtig en beloonde de musici met een staande ovatie. Er volgen nog drie concerten dit eerste seizoen. (<http://www.jazzopwieringen.nl/>)

THE HAGUE JAZZ VERKAST NAAR ADO-STADION

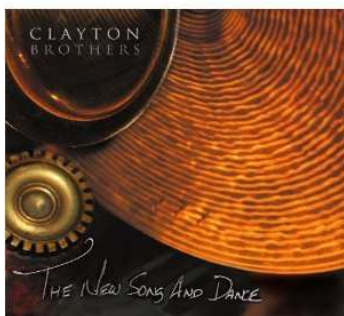
Het festival The Hague Jazz zal volgend jaar in en rond het stadion van voetbalclub ADO Den Haag plaatsvinden. Ook zal het evenement drie in plaats van twee dagen gaan duren.

Met de verhuizing naar het voetbalstadion wordt het World Forum Den Haag vaarwel gezegd. Dit bood The Hague Jazz vijf jaar onderdak. Volgens festivaldirecteur Ruud Wijkniet heeft hij meer ruimte nodig. "De afgelopen editie kwam de beloopbaarheid van het festivalterrein in het gedrang en dat past niet bij ons. Het festivalterrein en de zalen moeten toegankelijk zijn voor iedereen". Ook kon The Hague Jazz volgens Wijkniet niet langer op het door hem gewenste tijdstip in het World Forum terecht.

Volgend jaar staat The Hague Jazz van 17 tot en met 19 juni in de agenda. Dat is een dag langer dan tot nu toe. Ook andere muziekstijlen dan jazz zullen aan bod komen. Het festival zal de huidige acht podia omvatten en tevens de beschikking krijgen over een zaal met een capaciteit van vijfduizend bezoekers. De organisatie wil 12.500 bezoekers per dag trekken.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 13 december 2010

1. **Clayton Brothers**
The New Song And Dance
(ArtistShare)
2. **Cassandra Wilson**
Silver Pony
(Blue Note)
3. **Houston Person**
Moment To Moment
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel

i277
JazzFlits
Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin, en aan de website www.twitter.com/jazzflits. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl.

JAZZFLITS-website: Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

PERSONALIA

JAMES MOODY OVERLEDEN

Saxofonist en fluitist James Moody is 9 december in zijn woonplaats San Diego overleden. Hij was 85. Moody had alvleesklierkanker en weigerde zich te laten behandelen.

Moody begon zijn carrière vlak na de oorlog in het orkest van trompettist Dizzy Gillespie. Van hem leerde hij dat humor een belangrijk onderdeel van een concert is. Aan zijn muzikaliteit deed dat niets af. De Amerikaanse criticus Gary Giddins noemde zijn improvisaties ooit 'mini-epics in which impassioned oracles, comic relief, suspense and song vie for chorus time.' Wie James Moody zegt, zegt 'Moody's Mood for Love', zijn improvisatie op 'I'm in the Mood for Love' (uit 1949) die door Eddie Jefferson van tekst werd voorzien en zo een eigen leven ging leiden. Het werd door tal van artiesten op de plaat gezet. Moody keerde in de jaren zestig terug naar zijn eerste werkgever en was jaren lid van het Dizzy Gillespie Quintet. James Moody werd in 1998 door The National Endowment for the Arts tot Jazz Master benoemd.

OVERIG

ORGANISATOR MCN NOEMT EERSTE DUTCH JAZZ & WORLD MEETING ZEER GESLAAGD

Het Muziek Centrum Nederland (MCN), organisator van de Dutch Jazz & World Meeting, kijkt terug op een 'zeer geslaagde' eerste editie. Ongeveer tweehonderd buitenlandse gasten en 550 Nederlandse muziekprofessionals waren er te gast. De Meeting vond 1, 2 en 3 december in Amsterdam plaats.

"Er zijn veel goede contacten gelegd en veelbelovende afspraken gemaakt. Dit gaan we over twee jaar zeker weer doen", zegt Arjen Davidse van MCN. Naast panels, bijeenkomsten en een informatiemarkt, stonden 35 showcase-concerten op het programma. Die werden gegeven in het Bimhuis, de Melkweg en de Sugar Factory. De korte concerten, bedoeld om de Nederlandse jazz en world aan buitenlandse programmeurs te presenteren, waren ook open voor niet-deelnemers en trokken zo'n tweehonderd bezoekers. De Dutch Jazz & World Meeting vindt elke twee jaar plaats en is bedoeld om buitenlandse jazzprofessionals te laten kennismaken met de Nederlandse muzikscene.

JAZZDAG VOORTAAN IN ROTTERDAM

De Jazzdag, de jaarlijkse ontmoetingsdag van en voor de Nederlandse jazz, verhuist in 2011 van Amersfoort naar Rotterdam. De vijfde editie van de Dag vindt op 24 juni 2011 plaats in LantarenVenster.

Rotterdam biedt volgens de organisatoren (Buma Cultuur en de Stichting JazzNL) betere groeimogelijkheden dan Amersfoort. "De Jazzdag kan nog verder groeien in samenwerking met de vele jazzpodia en festivals die Rotterdam rijk is, zoals North Sea Round Town en het North Sea Jazz Festival", aldus Jazzdag-organisator Ikaros van Duppen. En mede-organisator Alexander Beets denkt door de verhuizing naar Rotterdam 'meer waarde voor de deelnemers te kunnen creëren'. De eerste vier edities van de Jazzdag voltrokken zich in Amersfoort. De gemeente en de provincie Utrecht leverden financiële bijdragen om het evenement tot een succes te laten worden. De Jazzdag wordt door ongeveer duizend mensen bezocht.

JAZZ OP PAPIER

IN HOLLAND DAAR ZINGEN ZE ZO

Bert Salden, Ruud van Dulkenraad.
Cheerio Holland! 30 levensverhalen van de grootste artiesten van toen.

Hoorn : Disky Communications Europe, 2010.

72 pag. ; 25x25 cm + 2cd.

ISBN 978-90-77102-31-2 geb. met stofomslag.

Prijs 20 euro

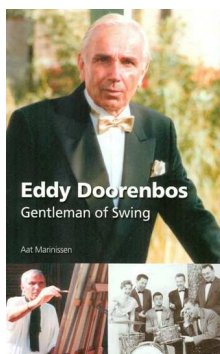
Martin Valkhoff, Ben Valkhoff.
Diep in mijn hart : het muzikale leven van Jaap Valkhoff.

Steenbergen : Valkhoff, 2010.

128 pag. ; 26x21 cm + 2cd.

ISBN 978-90-9025581-1 geb.

Prijs 30 euro

Aat Marinissen.
Eddy Doorenbos : gentleman of swing.

Rotterdam : Coolegem Media, 2010.

128 pag.

ISBN 978-90-75352-84-9 pbk., ing.

Prijs ca. 15 euro

Vlak na de oorlog maakte refreinzanger Willy Vervoort furore met zijn 'Cheerio Holland'. Velen dachten ten onrechte dat het zijn eigen compositie was. Hij was wel verantwoordelijk voor de Nederlandse tekst – "Ik zing u een liedje vol zwier en plezier..." – maar de walsmelodie werd in 1940 gecomponeerd door twee Engelsen onder de titel 'Bless 'em All'. Tot zover de bladmuziek zelf en drie naslagwerken op dit gebied. Maar wat lees ik nu? Het werd geschreven in 1917, tijdens de Eerste Wereldoorlog, door Llewelyn Williams uit Wales. Het werd nieuw leven ingeblazen door James Lally en Frank Kerslake onder hun pseudoniemen Jimmy Huges (moet Hughes zijn) en Frank Lake. Nieuwe informatie dus.

Met jazz heeft het allemaal niets van doen. Toch signaleer ik het hier, omdat onder de artiesten enkelen zich bewogen op de grens tussen amusementsmuziek en swing: Piet van Dijk, Dick Willebrandts, de Ramblers en de Skymasters. Het accent ligt op het Nederlandse repertoire, zes van de dertig zijn van elders. Ik weet nu inmiddels waarom ik me bij al die onzinnige walsjes en huppeldeuntjes toen al meer voelde aangetrokken tot de ritmische tekst van 'Liefde in Rhythme' – "Ik weet niet wat ik moe-oeoet beginnen" – en de soepel swingende beat van 'On a Slow Boat to China' door het orkest van Kay Kyser.

Het overvloedig geïllustreerde, nostalgisch aangeklede boek bevat twee cd's met in totaal vijftig hits, in de populairste c.q. oorspronkelijke versie. Het boek is helaas niet foutloos: Will Gilbert was de co-auteur van het boek 'Jazzmuziek' (niet 'Jazzwereld', pag. 1), Jesse Stone schreef 'Idaho' (niet 'Idoha', pag. 30), de componist van 'Betuwe' was Han Dunk (niet Hank, pag. 51) en de pianist van Jetty Paerl was André de Raaff (niet Raa, pag. 62). Hij was de ene helft van het pianoduo met Jacques Schutte.

Over genoemde accordeonist-componist Jaap Valkhoff stelden twee van zijn zoons een speciaal boek samen, dat qua presentatie en het bestreken terrein vergelijkbaar is met 'Cheerio'. Zij laten vooral hun vader zelf aan het woord: een geboren verteller. Zijn aandeel als jazzartiest is bescheiden (te vinden op platen van Secco's Gitanos in 1937). We vinden hem bij Piet van Dijk, Boyd Bachman, Accordeola, en de Three Jacksons. Twee bijgevoegde cd's zijn eerder uitgebrachte privévertolkingen op accordeon, opgenomen toen hij in de zeventig was, en uitvoeringen van zo'n twintig liedjes. Martin beschreef hem al eerder in het Rotterdams jaarboekje (1993) en er bestaat een evenzeer uiterst verzorgde website: www.jaapvalkhoff.nl

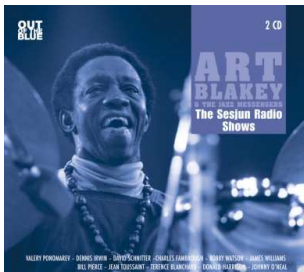
Van alle in 'Cheerio' genoemde Nederlandse zangers is Eddy Doorenbos degene met de meest jazzy timing en dictie. Hij leidde een ongeregeld leven, waarin hij van alles heeft aangepakt. Hij begon in 1942 als gitarist bij de M-A-U-I Eilanders, na de bevrijding omgedoopt tot de Mad Monsters. Thuis zat hij aan de piano 'om dingen uit te proberen. Contrabas spelen leerde ik tussendoor bij de Millers'. Daar was hij bij vrijwel elke volgende versie van de partij. Na vele omzwervingen legde hij zich toe op solo-optredens met alleen zang en piano. Het is Aat Marinissen goed gelukt het allemaal leesbaar op te tekenen. Daaronder ook zijn familiale beslommingen, waarbij je soms je tenen bij elkaar knijpt.

Het boek is sober uitgevoerd maar wel geïllustreerd met bijna honderd kiekjes. De foto op pag. 67 is gespiegeld. Edwin Korzeilius heet Corzilius. Een register ontbreekt en de discografie is een weidse naam voor een lijstje opnamen. Er is een cd voorbereid, maar niet bijgevoegd. Misschien komt die nog?

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

ART BLAKEY & THE JAZZ MESSENGERS The Sesjun Radio Shows T2 – Out of the Blue

In september verscheen de eerste uitgave van Out of the Blue met live-concerten uit het radioprogramma Sesjun. Daar stond muziek op van trompettist Chet Baker. De reeks wordt vervolgd met weer een dubbel-cd. Die bevat opnamen van Art Blakey & the Jazz Messengers uit 1978, 1980 en 1983. Drummer Blakey was ook 1976 en 1980 (met trompettist Wynton Marsalis) bij de TROS te gast, maar die opnamen zijn verloren gegaan. Ongevoelbaar. Van de drie wel overgeleverde concerten is bij elkaar twee uur en vijftien minuten muziek geselecteerd. Dat is veel. Op de eerste schijf zijn trompettist Valery Ponomarev, altist Bobby Watson en pianist James Williams prominent aanwezig. In de editie 1978 van de Messengers zaten naast Blakey, verder ook tenorsaxofonist David Schnitter en bassist Dennis Irwin. Zij waren in 1980 vervangen (Blakey wisselde veel) door tenorsaxofonist Billy Pierce en bassist Charles Fambrough. De heren musici kwijten zich met verstand van zaken van hun taak. Ze voeren onder meer drie composities van Bobby Watson uit en een van Wayne Shorter ('Free for All'). Kenmerkend voor de sfeer op deze eerste cd is dat trompettist Ponomarev regelmatig zijn demper gebruikt. Op de tweede cd is de stemming veel uitbundiger. Onder meer 'Blues March' en 'Moanin'' zijn te horen. In de Jazz Messengers van 1983 spelen trompettist Terence Blanchard en saxofonist Donald Harrison mee. Van die band zijn vier stukken geselecteerd, krap veertig minuten. Van de Jazz Messengers is rond 1980 veel muziek op de plaat gezet. Wim en Ria Wigt haalden Art Blakey en consorten regelmatig naar Nederland en namen voor hun eigen label Timeless het een en ander van de jazzlegende op. 'Album of the Year', een plaat uit die periode, is juist net opnieuw en geremastered uitgebracht. De cd 'The Sesjun Radio Shows' voorziet dus niet echt in een leemte. Maar als u nog eens wat oude hits van Art Blakey voorbij wilt horen komen, wordt u door de samenstellers, Cees Schrama en Dick de Winter, op uw wenken bediend.

Hessel Fluitman

PEER BAIERLEIN QUARTET Cycles W.E.R.F.

Bekijk dit Quartet; klik hier:
<http://bit.ly/eLsb9t>

Onder de nogal oubollige naam Jazzisfaction bracht dit Belgische kwartet al twee studio-cd's uit. Helemaal tevreden was leider/trompettist Peer Baierlein (die overigens van Duitse origine is) niet met de naam van de band, en met de sound van de eerste albums. Er werd dus besloten om 'Cycles' live op te nemen, in Jazz Station (Brussel) en Rataplan (Borgerhout). Het resultaat is een intiem album van een kwartet dat spectaculair onspectaculair speelt. Baierlein snakt niet naar felle hoge uithalen, maar kiest zijn noten bedachtzaam en koestert zijn warme toon. En die benadering geldt ook voor de rest van deze uitstekend op elkaar ingespeelde groep. Veel van de stukken verlopen episodisch, waarbij een atmosferische opening vaak overgaat in een stuwend of groovend ritme, om dan weer terug te keren naar verstillings. Voor opzweepende uptempo-stukken moet je niet bij dit kwartet zijn. Naast de leider dragen pianist Ewout Pierreux en drummer Yves Peeters de composities aan. De eerste heeft daarbij een goed oor voor melodieën, want stukken als 'I Know You Know' en 'Hymn' hebben de kracht van een goede popsong. En zijn tintelende spel, vooral op elektrische piano, zijn geluidsbepalend voor het kwartet.

Herman te Loo

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

DIMAMI MEETS JOOST BUIS
Shadow of a Cloud
 Morvin Records

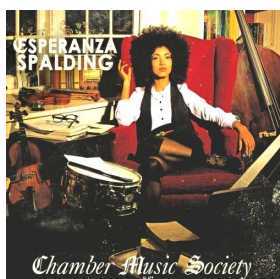

VERVOLG CD-RECENSIES

Het trio Dimami heeft vaker gasten uitgenodigd. Zo sparden bassist Dion Nijland, saxofonist Miguel Boelens en drummer Makki van Engelen al eens met gitarist Anton Goudsmit en rietblazer Mete Erker. Ditmaal viel de eer te beurt aan trombonist Joost Buis, en dat is een gouden greep. Op hun gezamenlijke cd, 'Shadow of a Cloud' staat een vijftal vrije improvisaties, en daarin is goed te horen hoe goed het klikt tussen de gastheren en hun gast. Vanaf het allereerste van die vijf, 'Mesosphere', met z'n uitgekierde opbouw, is het al raak. Verder tekende vooral Dion Nijland voor de composities, en zoals al op eerdere cd's bleek, heeft hij een goede hand van schrijven. Zijn stukken zijn altijd erg geaard, met ruimte voor sprongen door het wolkendek. Qua grooves doen ze me denken aan het werk van zijn collega Dave Holland. En met de glasheldere alt van Boelens en de rondborstige trombone van Buis komt dan al snel de klank van een van diens mooiste bands in gedachten, met saxofonist Steve Coleman en trombonist Robin Eubanks. Uiteraard is er van epigonisme geen enkele sprake, ik bedoel de vergelijking meer als referentie. De fraaie, melancholieke 6/8-walsjes 'Givet' en 'Shadow of a Cloud' (het laatste van de hand van Buis), bijvoorbeeld, zijn typisch Europees. De komende maanden is het gelegheidskwartet in den lande te horen, en als de heren dan nóg meer ingespeeld zijn, moet het een genot zijn om ze ergens live te gaan beluisteren. Op www.myspace.com/dimami staat een speellijst.

Herman te Loo

ESPERANZA SPALDING
Chamber Music Society
 Heads Up

Bekijk een video over de cd; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=uk-oJGAXSjA>

Na haar definitieve doorbraak met het album 'Esperanza' was bassiste Esperanza Spalding (26) op veel podia en festivals te zien. Haar debuut bevatte een jeugdige, sprankelende onbevangenheid die veel jongeren zal aanspreken. Dat geldt heel wat minder voor kamermuziek. Op 'Chamber Music Society' slaat Spalding namelijk een totaal andere weg in. We horen vier strijkers en onder anderen Leo Genovese op piano en Terri Lyne Carrington op drums. Op al haar werk combineert Esperanza Spalding haar zang met het bespelen van de bas. Door deze twee factoren oogste ze al veel waardering, en terecht, want ze doet dat heel knap. Voor deze cd gebruikte ze zeven eigen composities. Verder onder anderen 'Inutil Paisagem' van Antonio Carlos Jobim en ook 'Wild Is The Wind'. Van twee van haar stukken staat de songtekst in het cd-boekje: 'Apple Blossom' en 'Winter Sun'. Andere stukken zijn veelal tekstloos. Zangeres Gretchen Parlato doet twee duetten met Spalding en Milton Nascimento zingt mee op 'Apple Blossom'.

“Op ‘Chamber Music Society’ slaat Spalding een heel andere weg in dan op haar debuut. Het is kunstig wat ze doet, maar ook een beetje vermoeiend.”

Spalding lijkt met dit nieuwe album te zoeken naar een stijl die bij haar past. Ze is nog jong, dus dat dat nog vele richtingen opgaan. Haar hoge stem is flexibel en springt alle kanten uit. De composities missen echter een duidelijke lijn en zijn veel serieuzer dan op 'Esperanza'. Toch is het heel kunstig wat ze doet, maar ook een beetje vermoeiend. Buiten haar eigen project speelt ze ook met Joe Lovano en nam ze op met Christian Scott en Stanley Clarke, maar dan zonder zang.

Peter J. Korten

SARAH VAUGHAN
If This Isn't Love
MCN - Jazz at the Concertgebouw

VERVOLG CD-RECENSIES

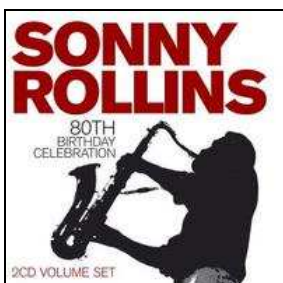
Voor de vierde keer verschijnt bij het Muziek Centrum Nederland (MCN) een cd met een live-opname die impresario Lou van Rees zo'n vijftig jaar geleden in het Amsterdamse Concertgebouw maakte. Deze keer betreft het een concertregistratie van zangeres Sarah Vaughan. Zij trad op 7 juni 1958 in de hoofdstad op. En om maar meteen met de deur in huis te vallen: deze cd kegelt definitief alle mogelijke, maar voor mij overigens volstrekt duistere bezwaren tegen mevrouw Vaughan van tafel. De songs die ze destijds zong zijn bekend van andere zangeressen en instrumentale uitvoeringen. Maar Sarah Vaughan zette die avond in Amsterdam voor de meeste songs een nieuwe standaard. Soms lijkt ze uit de rails te lopen, maar door het vanzelfsprekende gemak waarmee ze even verder weer op het rechte spoor komt, weet je dat ze de zaak volledig onder controle heeft. Ze maakt elke song nieuw.

"Sarah Vaughan zette die avond in Amsterdam voor de meeste songs een nieuwe standaard."

Het hoogtepunt van het optreden is 'How High the moon'. Don Byas, Arvell Shaw en Wally Bishop (tenor, bas en drums), die voor de pauze speelden, komen daarvoor nog een keer op het toneel. De zangeres begint de song en meldt, zingend in de beste Ella Fitzgerald-traditie, dat die zangeres deze song ook doet en wel 'real crazy'. Vervolgens slaat ze in een kalm tempo aan het scatten. Je kunt dat bij Sarah Vaughan met een gerust hart soleren noemen. Dan komt Don Byas bij de microfoon voor zijn chorus. Wat een pracht van een tenor is hij toch. Aansluitend doen Vaughan en Byas een aantal heerlijke vier om vier-tjes, waarna Arvell Shaw laat horen hoe je bij een solo moet ademen. Bij elkaar tien minuten prachtige intermenselijkheid. Als toegift hebben Bert Vuijsje, Ditmer Weertman en Arne Wolfswinkel, de bezorgers van deze uitgave bij het MCN, twee stukken genomen van een op de middag van het concert opgenomen televisie-uitzending van de AVRO. Met beide songs opende ze 's avonds ook het concert. 'If This Isn't Love' is een cd die ruim vijftig jaar na dato enorm veel vreugde geeft.

Hessel Fluitman

SONNY ROLLINS
80th Birthday celebration
BHM-ZYX

Afgelopen september werd tenorsaxofonist Sonny Rollins 80 jaar. Ter gelegenheid daarvan heeft BHM-ZYX een dubbel-cd samengesteld met materiaal van deze gigant uit de jaren 1956-1958. Het leeuwendeel bestaat uit stukken van de platen 'Way Out West', 'Tenor Madness' en 'Saxophone Colossus'. Verder is een greep gedaan uit de 'Blue Note Volumes I en II'. Het geheel is afgemaakt met een enkel nummer van het Max Roach/Clifford Brown Quintet en werk van het album 'Worktime'. Jammer genoeg ontbreken stukken van de Blue Note-uitgave 'A Night at the Village Vanguard'.

'80th Birthday Celebration' geeft een beeld van een van de meest productieve en creatieve periodes van Sonny Rollins. Voor wie zijn werk niet kent, biedt de cd een mooie gelegenheid om daarmee kennis te maken. Als bonus krijgt de koper er tal van grote tijdgenoten bij: slagwerkers als Art Blakey en Max Roach, de pianist Thelonious Monk en saxofonist John Coltrane. Jazzliefhebbers die al goed voorzien zijn, kunnen beter een andere cd van Sonny Rollins kopen. Die zijn er te kust en te keur.

Hessel Fluitman

TIN MEN AND THE TELEPHONE Moetjenou?

RoeM Records

(www.tinmenandthetelephone.com)

Bekijk de Tin Men; klik hier:

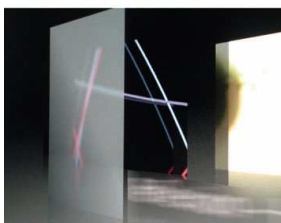
<http://bit.ly/hoHbMP>

VLADY BYSTROV/ALEXEY LAPIN Rimsky-Korsakov, Crosswise

Leo Records

(www.leorecords.com)

Rimsky-Korsakov, Crosswise

Vlady Bystrov | Alexey Lapin

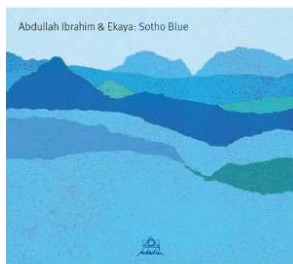
VERVOLG CD-RECENSIES

Dit is een bandje naar m'n hart. Eerste indruk van dit debuut "Moetjenou?": 'Hé wat leuk, ze hebben de plaat op vinyl uitgegeven.' Prachtig vormgegeven klaphoes, met informatiesheet in het ene vak en de lp in het andere. Maar dan blijkt er een plaat van de operette 'Die Czárdásfürstin' in te zitten, en zit de cd er aan een kant in het midden opgeklikt. Tin Men and the Telephone is er duidelijk op uit om te ontregelen en verwarring te stichten. En ook muzikaal slagen ze daar met vlag en wimpel in. Meteen al in het openingsnummer, 'Perpetuum' horen we drummer Bobby Petrov in de mix enorm naar voren gehaald, terwijl pianist Tony Roe zich op de achtergrond beweegt. De groep (die in bassist Lucas Dols zijn derde man kent) is bepaald geen standaard jazzpianotrio, dat is duidelijk. En als de groep met samples aan de gang gaat, wordt nog eens extra duidelijk hoe creatief het drietal is. 'KPN' maakt gebruik van de telefoonstem van de helpdesk van het telefoonbedrijf. Die levert een curieus melodisch-ritmisch gegeven op, en een terugkerend figuurtje bij 'een ogenblik geduld alstublieft'. Naarmate het nummer vordert, wordt de muziek drukker en heftiger: een muzikaal statement van ongeduld en frustratie tegen de helpdesk. 'Moetjenou?' zit vol met dit soort hilarische vondsten, zoals ook met de diverse voetbalcommentatoren die hun stem hebben geleverd aan 'De Bal'. Maar het is Tin Men and the Telephone niet alleen om lolligheid te doen, er wordt ook inventief en creatief gemusiceerd. Daarbij pakken ze naast verrassend eigen werk twee stukken van andermans hand aan. Monks weinig gespeelde 'Skippy' krijgt in een verrassende, rollende versie, en de 'Danse de la Fureur pour les Sept Trompettes' uit Olivier Messiaens 'Quatuor pour la Fin du Temps' blijkt uitstekend materiaal te bieden om jazz van te maken. De polyritmiek en de meanderende melodieën staan garant voor een van de hoogtepunten van de cd. Als Tin Men and the Telephone dit niveau weet te handhaven, wordt de groep een geduchte (en veel geestigere) concurrent voor Jason Moran and the Bandwagon en The Bad Plus.

Herman te Loo

Wat heeft de grote negentiende-eeuwse Russische componist Rimsky-Korsakov met jazz en geïmproviseerde muziek te maken? Nou, eigenlijk niks. De twee muzikanten op deze cd 'Rimsky-Korsakov, Crosswise', rietblazer Bystrov en pianist Lapin, speelden twee concerten onder het portret van de oude meester, eenmaal in diens voormalig woonhuis, en eenmaal in het naar hem genoemde conservatorium in St. Petersburg. In het hoestekstje zeggen ze dat ze zijn inspiratie voelden. Dat zal best, maar hoorbaar is het niet echt, hoewel de twee heren een behoorlijk scala aan muziekstijlen de revue laten passeren. Het dichtst in de buurt komen misschien de kamermuziekachtige stukjes waarin Bystrov klarinet speelt (zoals 'Echoes' of 'Calm'). Maar als die werkjes aan een componist doen denken, is het eerder Olivier Messiaen. Naast de verstilling van deze improvisaties is er de elektronica die Bystrov toepast, en die soms behoorlijk heftige vormen aanneemt. 'Desert Wind' lijkt wel een solo van Sun Ra, en de vervorming die hij in 'Prelude' op zijn altsax zet, roept associaties met rhythm & blues-scheurijzers op. Het zal duidelijk zijn, dit is een afwisselende cd, van twee volstrekt virtuoze muzikanten. En wat Rimsky-Korsakov ervan gevonden zou hebben? Tja, hij zal in elk geval hun muzikaliteit hebben gewaardeerd.

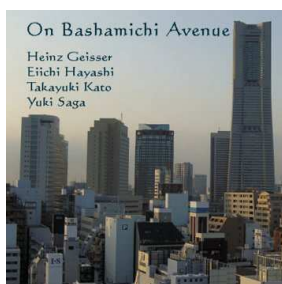
Herman te Loo

ABDULLAH IBRAHIM & EKAYA**Sotho Blue****Intuition****VERVOLG CD-RECENSIES**

Pianist Abdullah Ibrahim is van 1934, maar zijn leeftijd weerhoudt hem er niet van volop actief te zijn met zijn muziek. Zijn voorlaatste project ('Senzo') was een berustend solo-album. Op 'Sotho Blue' werkt de rijzige meester samen met zijn groep Ekaya: Cleave Guyton (as/fl), Keith Loftis (ts), Andrae Murchison (tb), Jason Marshall (bs), Belden Bullock (b) en George Gray (d). De groep heeft een evenwichtig geluid. De leider speelt een enkel stuk solo, maar laat de blazers ook zonder hem spelen. Ibrahim schrijft en arrangeert ijzersterke composities. Dat resulteert in kunstig en vloeiend samenspel met mooie unisono geblazen thema's. Veel composities zijn oude bekenden van eerdere Ekaya-projecten. 'Glass Enclosure' is van Bud Powell. 'The Wedding' lijkt een sombere aangelegenheid en in gedachten zie je de moeder van de bruid een traantje wegpinken. In 'Star Dance' gaat het tempo nog een tandje verder omlaag. Ibrahim heeft een krachtige en gedoseerde aanslag en hij heeft mooie ideeën. De muziek heeft daardoor een zachte glans en is harmonisch, elegant. Dit is zo'n plaat waarvan alles klopt. Een juweeltje.

Peter J. Korten**LES YEUX DE LA TÊTE****Nerf****Head Records**(distributie: www.mandai.be)

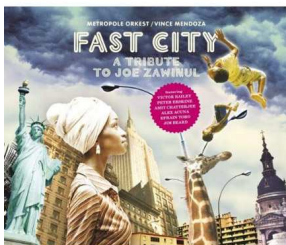
Dit powertrio komt uit Caen (Normandië) en bestaat al sinds 1998. Dat is te horen, want de muziek op 'Nerf' is superstrak, waar dat nodig is, en vliegt af en toe flink weg om altijd weer op het juiste moment te landen. Saxofonist Seb (alt en bariton), basgitarist Luc en drummer Ivan (geen achternamen) presenteren een mix met de energie van de punk, de complexe ritmiek en soms dito melodieën uit de artrock en de avontuurlijke improvisatiedrang uit de freejazz. Dat plaatst de Fransen ergens in de buurt van het Lucien Dubuis Trio (zie Jazzflits 134), het trio van Thomas Chapin (maar dan rockachtiger) en John Zorn. De soms ultrakorte nummers kunnen als een mokerslag aankomen, waarbij de overstuurde basgitaar een grote rol speelt. Maar het trio weet ook sterke melodieën te produceren, die het geheel voor de nietsvermoedende luisteraar behoorlijk toegankelijk houden. Eén tip: Zet de versterker flink open voor een maximaal resultaat.

Herman te Loo**HEINZ GEISSER****On Bashamichi Avenue****Leo Records**(www.leorecords.com)

De Zwitserse slagwerker Heinz Geisser verblijft regelmatig in Japan. Dit album nam hij op in jazzclub Airegin in Yokohama. En die is gelegen aan Bashamichi Avenue. Vandaar de naam. In april 2009 verkeerde Geisser er in het gezelschap van altsaxofonist Eiichi Hayashi, zangeres Yuki Saga en gitarist Takayuki Kato. Alle vier de stukken op de cd zijn vrije improvisaties, en voor een eerste confrontatie mogen ze er zijn. Geisser en Kato zijn de meest sturende spelers, waarbij de gitarist een flink arsenaal aan effecten tot zijn beschikking heeft, maar die hij met veel smaak en terughoudendheid inzet. Een mindere god zou de boel al snel hebben overstemd. Hayashi heeft een mooi, droog altgeluid, dat een beetje aan Anthony Braxton doet denken. Gedurende de sessie is hij vaak de lyricus temidden van de kolkende improvisaties. Want als Geisser het op zijn heupen krijgt, kan het af en toe flink spoken. Gelukkig is het niet alleen maar woeste freejazz, er zijn ook verstilde, pointillistische improvisaties, en af en toe de nodige subtiele humor. De enige wat overbodige factor is het aandeel van Saga, die wel veel in de clichés van de vrij improviserende vocalist blijft hangen.

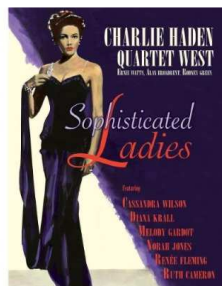
Herman te Loo

**METROPOLE ORKEST
O.L.V. VINCE MENDOZA
Fast city, A tribute to Joe Zawinul
BHM1050-2 (LC 14403)**

Bekijk het Amsterdamse concert:
<http://bit.ly/f92PdY>

**CHARLIE HADEN QUARTET WEST
Sophisticated Ladies
Emarcy**

Bekijk een reclamespotje voor de cd:
<http://bit.ly/ebh6Ki>

VERVOLG CD-RECENSIES

Aan de schier eindeloze rij cd's van het Metropole Orkest kan weer een nieuwe productie worden toegevoegd. Het is een eerbetoon aan de overleden Oostenrijkse componist en toetsenist Joe Zawinul. Zijn werk bestrijkt een periode van ruim een halve eeuw. Voor het project 'Fast City' koos dirigent en arrangeur Vince Mendoza in 2008 vooral muziek die Zawinul maakte voor Weather Report. Verder zijn stukken opgenomen die de Oostenrijker met zijn eigen groepen uitvoerde: 'Orient Express', 'Peace' en 'Tower of Silence'. Als slotstuk koos Mendoza 'In A Silent Way'.

De cd 'Fast City' is live opgenomen in het Amsterdamse Concertgebouw (januari 2008) en tijdens het North Sea Jazz Festival 2008. Om de ware geest terug te krijgen waren tijdens de concerten enkele voormalige leden van Weather Report van de partij: toetsenist Jim Beard, bassist Victor Bailey en slagwerker Peter Erskine. Gitarist Amit Chatterjee nam de vocoder-stem van Zawinul voor zijn rekening. Mede door zijn Indiase accent komt in 'Orient Express', waarin het orkest helemaal los gaat, het Oosten heel dicht bij. Het Metropole Orkest benadert de sound van de Zawinul-opnamen perfect. Mendoza doet dat met zijn akoestisch instrumentarium meesterlijk. In het slotstuk 'In a Silent Way' heeft trompettist Ruud Breuls een glansrol. Hij verwerkt motieven van 'The Last Post' in zijn spel. Zo neemt het orkest met een etherische trompet afscheid van Joe Zawinul. Met 'Fast City' bewijst het Metropole Orkest andermaal hoe veelzijdig het is. Een orkest waar je op kunt rekenen als het op topmuziek maken aankomt.

Hessel Fluitman

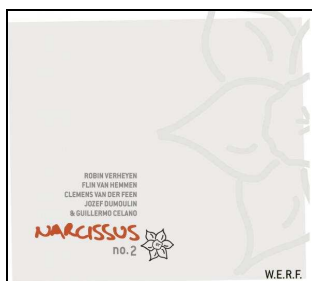
Opnieuw heeft het Quartet West van Charlie Haden een cd met vocalisten gemaakt. De bassist deed dat eerder in 1992 ('Haunted Heart') en 1999 ('The Art of the Song'). Aan de nieuwe cd 'Sophisticated Ladies' werkten Cassandra Wilson, Diana Krall, Melody Gardot, Norah Jones, Renée Fleming en Haden's echtgenote, Ruth Cameron mee. Voor de gelegenheid werd het Quartet West (Ernie Watts (ts), Alan Broadbent (p), Charlie Haden en Rodney Green (dr)) op sommige stukken met strijkers uitgebreid. Niettemin blijft de 'zware' sound van het kwartet, bekend van hun vorige cd's, in tact. Die wordt in de gezongen ballads volledig uitgebuit. De lekker trage stukken zijn van weelderige strijkarrangementen voorzien. Dat was eerst wel even wennen, maar gaandeweg groeide mijn waardering voor deze aanpak. In de instrumentals wordt het tempo een enkele keer opgeschroefd, zodat er toch enige afwisseling is. Dan blijkt ook wat een uitstekende groep dit Quartet West is.

"De lekker trage stukken zijn van weelderige strijkarrangementen voorzien. Een productie met glans."

Cassandra Wilson zingt 'My Love And I'. Dat stond bekend als een instrumentaal, maar Johnny Mercer bleek er een tekst op geschreven te hebben. Die is nu voor het eerst te horen. Diana Krall houdt er wel van om wat drama in haar songs te brengen. Daar krijgt ze hier in 'Goodbye' van Gordon Jenkins ruim de gelegenheid voor. Het stuk is een kolfje naar haar hand. Op de cd wordt verzorgd gemusiceerd. Samen met de 'sophisticated ladies' interpreteert Quartet West de ballads met overtuiging. Een productie met glans.

Hessel Fluitman

NARCISSUS
No. 2
W.E.R.F.

VERVOLG CD-RECENSIES

We hebben vijf jaar moeten wachten op een tweede cd van het Belgisch-Nederlandse kwartet Narcissus. Maar nu 'No. 2' er dan eindelijk ligt, wordt dat wachten ruimschoots beloond. In de bezetting is pianist Harmen Fraanje vervangen door Jozef Dumoulin, maar dat heeft voor de richting van de muziek geen consequenties gehad.

“We hebben vijf jaar moeten wachten op een tweede cd van het kwartet Narcissus, maar dat wordt nu ruimschoots beloond. 'No. 2' is een zeer rijpe plaat, die veel ervarener muzikanten doet vermoeden.”

Hoe sterk de groep is, laat zich vooral afleiden aan de vrije improvisaties waarvan er een viertal op deze cd staan. Ze kennen stuk voor stuk een haast architectonische opbouw. Met soms minimale middelen wordt naar een climax toegewerkt, waarna ook de afbouw weer even zorgvuldig plaatsvindt. En de vier muzikanten (saxofonist Robin Verheyen, bassist Clemens van der Feen en drummer Flin van Hemmen zijn de andere drie) beschikken over oren op steeltjes, waarmee ze iedere nuance van hun collega's oppikken, zodat iedere toegevoegde noot telt. De improvisaties van Narcissus zijn voortdurend in beweging, en dat resulteert in een kaleidoscopisch effect. Het leidt nergens tot drukdoenerij, maar juist tot een enorme urgentie en diepgang. Van de composities op het album vallen vooral die van Flin van Hemmen op. Hij schrijft stukken die de kracht van een goede popsong hebben, en zo een goed tegenwicht bieden aan de openheid van de improvisaties. 'No. 2' is een zeer rijpe plaat, die veel ervarener muzikanten zou doen vermoeden dan deze jonge honden.

Herman te Loo

THE CLAUDIA QUINTET
Royal Toast
Cuneiform Records
 (distributie: www.mandai.be)

Het Claudia Quintet van slagwerker John Hollenbeck neemt een bijzondere plek in het Amerikaanse muzieklandschap in. Voor elke nieuwe plaat bedenkt de leider weer een origineel concept om het album te structureren. Ditmaal zijn er twee rode draden. Allereerst zijn bijna alle titels afkomstig van sanitairmerken ('Armitage Shanks', 'Keramag', 'Sphinx' enzovoorts). Daarnaast geeft hij al zijn bandleiden een kort eigen nummer om met zichzelf een overgedubd duet te spelen. Die verrassende miniaturtjes, met titels als 'Ted Versus Ted' (voor accordeonist Ted Reichman) of 'Drew With Drew' (voor bassist Drew Gress), zijn meteen een inleiding voor het stuk dat erop volgt, en er zijn thematisch materiaal aan ontleent. Als gast nodigde Hollenbeck pianist Gary Versace uit, en met diens inbreng is de invloed van de minimal music in zijn composities nog wat prominenter. Met drie toetsinstrumenten (piano, vibrafoon en accordeon) worden de hypnotische figuren uit Hollenbecks compositiekoker namelijk nog pregnanter tevoorschijn getoverd. Versace mag daarnaast schitteren in de meer jazzachtige nummers van de cd, zoals het verstilde 'Ideal Standard' en het titelstuk. Naast alle ritmische complexiteit (die echter nergens opdringerig wordt) en architectonische opbouw van de composities leeft Hollenbeck zich ook uit in het optimaal inzetten van het coloriet in zijn band. De klarinet en tenorsax van Chris Speed met de accordeon zijn een genot om naar te luisteren, zoals in het dromerige slotstuk 'For Frederick Franck'.

Herman te Loo

ATIPICO TRIO
Eqquequá!!!
 Leo Records
 (www.leorecords.com)

VYACHESLAV GUYVORONSKY
Pieces for String Trio and Trumpet
 Leo Records
 (www.leorecords.com)

PAT METHENY, CHARLIE HADEN
The Missouri Sky
Duets in Spain
 Jazzdoor

VERVOLG CD-RECENSIES

'Eqquequá!!!' moet toch een van de raarste cd-titels van dit jaar zijn. Verantwoordelijke is de Italiaanse rietblazer Carlo Actis Dato. Het Atipico Trio is een van de vele gedaanten waarin hij zijn kunnen op baritonsaxofoon en basklarinet de wereld in stuurt. Zijn partners in crime zijn Davide Tilotta (klarinet, alt-saxofoon) en Beppe Di Filippo (sopraan- en alt-saxofoon). En zoals we wel gewend zijn, schotelt het drietal ons een wirwar aan stijlen en smaken voor. Zo openen ze meteen al in Zuid-Afrikaanse sferen met het soulvolle 'Xhosa' en komen we onderweg weemoedige Arabische klanken tegen, oneven Balkanritmen, uit de bocht vliegende dorpsfanfares en wat dies meer zij. Dit alles overgoten met de typerende Dato-humor. Soms dreigt die wat de overhand te krijgen, maar dan is er altijd net op tijd een warmbloedige melodie ('Tilmit', bijvoorbeeld) of een fraai orchestraal arrangement om de zaak weer terug in het lood te tillen. Live moet dit een heerlijk bandje zijn om aan de slag te zien, maar ook op de plaat bezorgt het trio je een onzettende last van een goed humeur.

Herman te Loo

Op zijn vorige albums bevestigde de Russische trompettist Vyacheslav Guyvoronsky zich als een bijzondere muzikant. Hij kroop in de huid van klassieke componisten, of bedacht jazzstandards die klonken als jazzstandards, maar het niet waren. Op 'Pieces for String Trio and Trumpet', zijn nieuwste cd voor Leo Records heeft hij een project gerealiseerd dat al jaren op uitvoer lag te wachten: zijn werk voor trompet en strijktrio (viool, altviool, cello). Nu waren alle omstandigheden (goed trio, goede studio, en wat geld) aanwezig, en ligt de plaat er. En daar mogen we blij mee zijn, want alle muzikale draden uit het werk van de Rus komen hier bij elkaar. Met zijn volstrekt unieke trompetspel en drie sublieme strijkers zet hij muziek neer die af en toe oorstrelend mooi is, zoals in 'A. Tavrov's Butterfly' – wat hier klinkt is niet klassiek, en zeker ook geen jazz, maar wat hij uit zijn trompet haalt, is zeer vocaal, alsof hij (letterlijk) tegen je praat. Soms zijn de wortels van de volksmuziek nabij, zoals in de volksdansen van 'Forced Landing in Mexico', of horen we de weemoedige schoonheid van het Milesiaanse 'Ballad'. En net als we daarvan zijn bekomen, bekogelt Guyvoronsky ons met het hilarische, Spike Jones-achtige 'Burgher's Concert'. Ondanks de wat droogkloterige titel is 'Pieces for String Trio and Trumpet' dus een erg complete plaat geworden, die heel veel biedt aan iedereen die bereid is om zijn oren open te zetten.

Herman te Loo

DVD-RECENSIE (KORT)

Gitarist Pat Metheny en bassist Charlie Haden maakten in 1997 de cd 'Beyond Missouri Sky'. Sindsdien hebben de beide heren regelmatig met het repertoire van dit album opgetreden. Vorig jaar waren ze er mee te gast op het jazzfestival in het Baskische Vitoria-Gasteiz. Van dit optreden werd een televisieopname gemaakt, die nu door Jazzdoor op dvd is uitgebracht. De muziek straalt dezelfde rust uit als op de cd. Verder is het geluid van de dvd perfect en zijn de beelden superscherp, vooral van de heren muzikanten. Ik vraag me alleen af of Pat Metheny wel helemaal achter deze release staat. Het is opvallend dat de plaat niet in zijn officiële discografie is opgenomen.

Hessel Fluitman

CONCERTVERSLAGEN

JAZZ INTERNATIONAL R'DAM

Datum en plaats:

19 tot en met 21 november,
LantarenVenster, De Doelen,
Rotterdam.

V.l.n.r.: Ernst Reijseger, Michiel Borstlap
en Simon Nabatov. (Foto: Rosaria Macri)

Ernst Reijseger. (Foto: Tom Beetz)

AVONTUURLIJKE DIVERSITEIT

Het Festival Jazz International beleefde deze tiende editie opnieuw een andere opzet. Het festival vond plaats op verschillende locaties; vrijdag en zaterdag in LantarenVenster en zondag in De Doelen. De organisatie is nogal nuchter; blijkbaar is er geen behoefte aan opsmuk, want sinds jaar en dag draait het bij dit festival uitsluitend om de muziek. Dus geen feestelijkheden, alleen een concentratie van concerten. 'Leading artist' pianist Michiel Borstlap was nauw betrokken bij de programmering en bleek er in geslaagd een fris en boeiend festival te creëren: net zo divers als zijn eigen stijlen. Zijn thema: 'Personal voices'. Hieronder een verslag van de concerten uit de grote zaal.

Aka Moon & Baba Sisseko & Black Machine. (Foto: Tom Beetz)

Vrijdag

De vrijdagavond opende met een verrassing en meteen al een hoogtepunt: het **Portico Quartet** uit Londen. Vier jonge musici die een eigentijdse en frisse kijk op muziek hebben. Aan de saxofoon en zelfs aan de drumkit waren elektronische effecten gekoppeld. Een opvallend instrument was de hang. Dat is een soort steel drum maar dan met de bolle kant naar boven gekeerd. De hang is aan het begin van deze eeuw in Zwitserland ontwikkeld. De bespeler, Duncun Bellamy wist er een bijna transcendente sfeer mee op te roepen door op de achtergrond steeds weer repeterende motiefjes te spelen. Ook was er avontuurlijk en vederlicht drumwerk met dunne sticks.

Michiel Borstlap roemde in zijn aankondiging pianist **Simon Nabatov**. Hij rekent hem tot de wereldtop-5. Nabatov trad samen met cellist **Ernst Reijseger** op. Het geniale duo opende volledig improviserend en het leek na een paar seconden of het concert al een uur bezig was. Ze speelden met veel humor en een ijzersterke interactie. Soms was hun muziek geworteld in klassieke muziek. Reijseger gebruikte zijn instrument als viool, bas, gitaar en als drumstel. Af en toe schreeuwde en gromde hij mee. Gedurende het gehele concert werd elke logica schijnbaar zorgvuldig gemedend.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

VERVOLG JAZZ INTERNATIONAL

Belgische funk en Malinese percussie kwamen samen in **Aka Moon & Baba Sisseko & Black Machine**. Deze kolkende smeltkroes produceerde heel wat ritmische decibellen. Onder leiding van altsaxofonist Fabrizio Cassol werd er in hoog tempo gemusiceerd. Met veel tegenzang en geroffel op tama's (in de oksel geklemde trommels) en megakalebassen, wisten ze Afrikaanse warmte op het publiek over te brengen. Toen de drie percussionisten zich tegen drummer Stéphane Galland keerden wist deze zich moeiteloos staande te houden.

Even bijtanken tussen de concerten door. (Foto: Rosaria Macri)

Michiel Borstlap in zijn Michiel Borstlap Band. (Foto: Joke Schot)

Zaterdag

Ook de zaterdag startte spectaculair: de Amerikaanse band **Kneebody**, met een progressieve inslag en explosief en zeer strak drumwerk, maar dit keer zonder toetsenist Adam Benjamin. Presentatrice Vera Vingerhoeds kondigde de band aan met: "Rock meets jazz meets noise, en ze zijn groovy!" Ze kreeg gelijk. De band bestaat tien jaar en de muziek is stevig gestoeld op rock. Bassist Kaveh Rastegar zei: "Als een bandlid een compositie te lang titelloos laat, gaat de band een titel verzinnen. Je weet nooit wat daar uit komt." De composities (bijvoorbeeld 'Nerd Mountain') waren sterk. Een concert waarin de definities van jazz sterk vervaagden.

Daarna een grote naam van het affiche: **Lee Konitz**. Hij speelt de laatste tijd veel met jong talent. Dit keer met pianist Dan Tapfer. Het gehele concert was geïmproviseerd. De altist liet het publiek een toon zingen waarop hij ging improviseren. Aan het eind van het stuk liet hij de zaal opnieuw die toon zingen. Na al die tijd klonk opnieuw dezelfde toon! Genietend van zijn succes zei Konitz: 'Dat is nou show business'. Tapfer wachtte steeds respectvol af welke richting zijn vijftig jaar oudere werkgever op zou gaan. De manier waarop hij om Konitz heen cirkelde was prachtig. Door zijn virtuoze benadering en zijn fabelachtige techniek verschoof mijn aandacht echter van de oude meester naar deze veelbelovende pianist.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG JAZZ INTERNATIONAL

Michiel Borstlap brengt een ode aan zijn oude pianolerares. (Foto: Joke Schot)

Cedar Walton sloot het festival swingend af. (Foto: Joke Schot)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

De **Michiel Borstlap Band**, die hierna speelde, tapte uit een heel ander vaatje, namelijk fusion en jazzrock. De groep had helaas een nogal stroperige sound. Pas later in het concert was er wat meer openheid. Als toetsen, bas en drums speelden, dus zonder gitaar en trompet klonk het prima. De individuele muzikanten waren wel heel sterk. Bijvoorbeeld de stevig toeterende Ruud Breuls. Gitarist Jerome Hol kwam pas laat uit de schaduw van toetsen en bas. Maar toen hij zich liet horen was het dan ook ongemeen krachtig. Het was wel raar dat Borstlap vaak een pianogeluid uit zijn synthesizer liet komen terwijl hij de prachtige vleugel die achter hem stond, onbespeeld liet.

Het Helge Sunde Ensemble Denada: "We komen graag in het buitenland. Waar we ook komen, buiten Noorwegen is het altijd warmer en goedkoper!"

Zondag

In een veelzijdig programma hoort ook een bigband. Dit keer een bijzondere, namelijk: **Helge Sunde Ensemble Denada**. De bandleider grapte: "We komen graag in het buitenland. Waar we ook komen, buiten Noorwegen is het altijd warmer en goedkoper!" De eigennuttig geproduceerde muziek werd door een laptop vervormd. Het apparaat zat tussen de band en de zaalversterking. Zo liet hij soms het geluid van de drums van links naar rechts gaan. Soms verminderde hij het volume, hetgeen een vreemd effect gaf. Er werd weinig gesoleerd en de sound varieerde van een lieflijke ballad tot anarchistische herrie. Heel apart.

Op zondag speelde **Michiel Borstlap** solo op de vleugel. Hij opende met een prachtig eerbetoon aan zijn vroegere pianolerares, juffrouw Geitenbeek: 'Blame It To My Youth'. Hij liet zich op zijn vingers kijken via een groot projectiescherm. Bij de snellere stukken was hij sterk percussief en temperamentvol, bij de ingetogen stukken liet hij passend zijn hoofd hangen. 'You're Wanted' speelde hij ook op zaterdagavond met zijn band, maar solo was het veel intenser. Eén stuk liet hij dramatisch eindigen met het langzaam luiden van een kerkklok. Daarna kondigde hij zangeres **Lori Lieberman** aan. Zij schreef het overbekende: 'Killing me Softly'. Samen met Borstlap zong ze het opnieuw, fragiel en vol emotie.

"De tiende editie van Jazz International Rotterdam was een avontuurlijk en divers festival."

De afsluiter van het festival betrof traditionele jazz: het **Cedar Walton Quintet**. De pianist is bijna 77 maar swingt nog prima. Het trio opereerde als een hechte eenheid. Twee zeer serieus kijkende Italiaanse blazers vulden de groep aan: Piero Odorici op tenorsax en Roberto Rossi op trombone. Na diverse standards kondigde Walton aan: 'Dit is onze versie van Stevie Wonder's 'Another Star'. Dit stuk staat ook op zijn laatste cd: 'Voices Deep Within'. Een avontuurlijk en divers festival.

Peter J. Korten

Wilt u een kosteloos abonnement op JAZZFLITS?

Stuur dan een mail naar jazzflits@gmail.com met als onderwerp 'abonnement'. U ontvangt dan twintig keer per jaar bericht als de nieuwe **JAZZFLITS** op onze website staat.

PLOCTONES

Bezetting:

Anton Goudsmit (gt),
Efraïm Trujillo (sax, fl),
Jeroen Vierdag (elektr bas, cb),
Martijn Vink (dr).

Datum en plaats:

3 november 2010,
USVA,
Groningen.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Gitarist Anton Goudsmit won dit jaar de Boy Edgarprijs. Het juryrapport prees Goudsmit vooral omdat hij een 'bandjesman' is. En dat is precies wat hij en de Ploctones in het studentencentrum USVA in Groningen lieten zien. Op het podium werd gezamenlijk onbekend terrein verkend: bijvoorbeeld in het nummer 'Ben Benieuwd'. Met zijn inmiddels bekende vrolijkheid legde Goudsmit uit hoe het stuk aan zijn titel kwam. "Het is stevast de reactie van mijn medemusici als ik eens met een eigen compositie kom." (hij legt het ook uit op <http://bit.ly/i7yCCKK>). De jury van de Boy Edgar Prijs noemde Goudsmit volledig terecht een 'samenspeler', maar hij is meer dan dat. Hij is ook een uitstekend solist. In de goede oude traditie van de jazz citeert Goudsmit lustig uit andere nummers. Daarbij gaat hij vooral te rade bij de bekendere popliedjes. Goudsmit bleek zelfs in staat om door de gehele muziekwereld uitgekauwde flarden van Deep Purples 'Smoke on the Water' zonder clichés moeiteloos te verweven in zijn gitaarsolo's.

De Ploctones zetten jaren geleden hun eerste voorzichtige stappen in het Groningse café Buckshot. Dat warme gevoel voor de noordelijke stad lieten ze ook al blijken in de titel van hun voor een Edison genomineerde cd '050'. En tijdens het concert in de USVA werden opnamen gemaakt voor een nieuwe live-cd. Zonder twijfel iets om naar uit te kijken.

Bart Hollebrandse

TAMIR HENDELMAN TREEDT OP DE VOORGROND

Tamir Hendelman zal voor velen een onbekende zijn. Toch is deze in Israël geboren Amerikaanse pianist te horen op tientallen cd's van Barbara Streisand, Gladys Knight, Harry Allen, Teddy Edwards, Warren Vache, Houston Person, Diana Krall en vele anderen. Hij is de vaste pianist bij het John Clayton-Jeff Hamilton orkest en bij zangeres Roberta Gambarini. Hendelman is nu bezig om zich als solist met een eigen trio te presenteren. Hij was naar Parijs gehaald om in december in jazzclub Duc des Lombard te spelen en was meteen daarop een week in Nederland om een aantal clinics te geven aan de conservatoria. Hij speelde ook op twee privé georganiseerde concerten en hoopt volgend jaar een tournee te kunnen maken langs de jazzpodia. Op de foto Tamir Hendelman op 10 december tijdens zijn optreden bij de golfclub De Hooge Vorssel in Nistelrode.

Foto en tekst: Tom Beetz

IN GESPREK MET

FRANK BOLDER

Een mooi en aansprekend jazzprogramma neerzetten, dat is wat Frank Bolder (45), jazzprogrammeur van LantarenVenster wil. De nieuwe zaal is iets om trots op te zijn. "Het is als een huis waar je mensen kunt verwelkomen."

Frank Bolder. (Foto: Hajo Piebenga)

Sinds een jaar is Frank Bolder bij LantarenVenster werkzaam als programmeur muziek. Jazz dus. Daarnaast is hij vijf jaar actief bij het programmeren van het North Sea Jazzfestival. Die ervaring kon hij goed gebruiken. "Zonder die achtergrond had ik de baan nooit aangenomen." Maar er zijn meer redenen waarom hij graag bij LantarenVenster werkt. Hij glundert als hij zijn motivatie omschrijft: "Ten eerste de haven! Als ik in een stad kom ga ik altijd naar de haven. Die grote passagiersschepen en die scheurende watertaxi's, prachtig! Rotterdam heeft dat gevoel van reizen, van verre werelden die hier naar toe komen, het sterkst van heel Nederland. Toen ik voor het eerst op de Wilhelminapier kwam en de sfeer opsnoof van mijn nieuwe werkomgeving was ik meteen verkocht. Ik dacht: zitten we hier straks met ons filmhuis, de muziek en onze horecafaciliteiten? Wat een aansprekende plek."

Ten tweede vindt Bolder het nieuwe pand ontzettend mooi. "Die 'kroon' die bovenop de woontoren staat, dat natuursteen en de kleur. De architect, de Portugees Alvaro Siza, heeft een mediterrane gevoel in het pand gebracht. Dat uit zich in het gebruik van de steensoort, het binnenvallende licht, het lijnenspel en de vormen. Het heeft een lichtheid, is speels en vrolijk. De derde reden is dat we hier zo'n mooie muziekzaal hebben waar ik de artiesten voor mag uitkiezen. Zelf hou ik van goede films en muziek, een goede cappuccino en een goed glas wijn of een goed biertje. Al die dingen komen hier samen in dit gebouw, op deze plek."

Boeiende ontdekking

Lang geleden kreeg Bolder van de bassist van het rock-'n-rollbandje waarin hij drumde, een cassettebandje met op de ene kant pianist Oscar Peterson en op de andere kant gitarist John Scofield. Het was de basis voor zijn liefde voor de jazz. Zijn er nog jazzmusici die hij graag eens zou boeken? Eigenlijk wil hij geen namen noemen, maar: "Ik droom ervan om Pat Metheny of Cassandra Wilson een keer hierheen te halen. Eigenlijk heb ik een hele waslijst maar daar gaat het me niet om. Ik wil voornamelijk een mooi en aansprekend jazzprogramma neerzetten. Ik wil graag een topper boeken, of een boeiende ontdekking. We hebben graag de Nederlandse en de Rotterdamse top op ons podium. Die twee gaan perfect samen in Eric Vloeimans, die hoort gewoon in LantarenVenster. Maar er moeten ook af en toe internationale topmusici optreden. Bijvoorbeeld Roy Hargrove. We blijven proberen. En hopelijk lukt het een keer!" Bolder houdt van tevoren strikt geheim welke artiest hij aan het boeken is. "Als het bevestigd is, 'confirmed' zeggen we dan, dan mag iedereen het weten en kaarten kopen. Zo'n moment geeft een enorme kick. En als dan uiteindelijk het licht uitgaat en de band komt op ..."

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

LANTAREN VENSTER

Otto Reuchlinweg 996
(Wilhelminapier)
3072 MD Rotterdam

VERVOLG IN GESPREK MET FRANK BOLDER

In zijn werk is Frank een perfectionist. "Ik probeer samen met de techniek, de productie en de publiciteit alles in de gaten te houden. De naam van de artiest moet correct geschreven zijn en de tekst van de bezetting moet up-to-date zijn. Er moet een goede foto van een artiest worden uitgekozen. Het moet gewoon helemaal voor elkaar zijn. Zodat iedereen die eraan heeft meegewerkt op de avond van het concert tevreden is. Artiesten worden soms slecht ontvangen. Ze slapen in slechte bedden en eten soms slecht. Daarom hebben wij een kokkin die voor onze artiesten een verse maaltijd bereidt. Als je artiesten goed behandelt, geven ze een beter concert."

Brede horizon

LantarenVenster is van plan breder te programmeren. Hoe ziet Bolder dit? "Ik zie voor LantarenVenster een North Sea Jazz-achtige breedte. Dat festival krijgt vaak kritiek. Sommigen zeggen: er staat ook popmuziek, het is niet meer voor de jazzliefhebber. Dat bestrijd ik te vuur en te zwaard, want we willen dat de popmuziek die er staat altijd een link heeft met zwarte muziek, met improvisatie of een heel bijzonder muzikantschap heeft. Ik zie liever een ster op zijn instrument, in plaats van het afraffelen van een vierkwartsmaat in vijf minuten. Die breedte wil ik gaan opzoeken voor LantarenVenster. Ik hoef me er niet voor te schamen een wereldmuziekartiest als Bassekou Kouyate of een ster als Natacha Atlas in een jazzclub te programmeren."

Het jazzpodium gaat van veertig naar wel tachtig concerten per jaar. Dan lijkt een bredere programmering een noodzaak. Bolder: "Er zijn zeker twee avonden per week dat jazz centraal staat. We denken dat we daarmee een groter deel van het land dan voorheen gaan bestrijken en daardoor de tweede jazzclub van Nederland gaan worden. Door de nieuwe vestiging verwachten we naast de trouwe bezoekers ook publiek te trekken dat toevallig voorbij komt. We zitten nu op een heel aansprekende locatie. Iemand die hier over de pier loopt, of naar Hotel New York gaat, komt vanzelf langs de foyer en kan spontaan even binnenlopen. We kunnen ook nieuw publiek binnenhalen met goede singer/songwriters of met Hans Teeuwen en zijn Painkillers, die prima bij ons in de zaal kunnen omdat we wel tot vierhonderd bezoekers kunnen ontvangen." Hoe dat opgelost wordt heb ik eerder gezien tijdens de rondleiding. Een groot deel van de tribune kan als een stel lades in elkaar geschoven worden, waardoor er veel ruimte ontstaat voor staanplaatsen.

Gastvrij huis

Gaat Bolder heimwee krijgen naar de oude zaal? 'De wijk met zijn Surinaamse broodjeszaken zal ik wel missen en ook de organische manier waarop het gebouw was aangepast aan de eisen van de gebruikers. Maar verder is een gebouw een middel. Deze zaal op de Wilhelminapier is dan wel meteen een heel móói middel. Iets om trots op te zijn. Het is als een huis waar je mensen kunt verwelkomen. Waar je goed kunt eten en drinken. Maar in LantarenVenster kan je bovenal genieten van goede muziek'.

Peter J. Korten

Dit vraaggesprek verscheen eerder in de bundel 'Over de brug', een publicatie ter gelegenheid van de opening van LantarenVenster.

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Paul Berner Band - Big Sky Country

2. Hans Dagelet - Dust Radio

20-01-2011 - Stadsgehoorzaal Leiden
10-02-2011 - Vredenburg - Utrecht
12-02-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam
13-02-2011 - Muis Sacrum - Arnhem
26-02-2011 - Verkadefabriek - Den Bosch
27-02-2011 - De Meervaart - Amsterdam

1. Rogério Bicudo - Brazil Instrumental!

2. Lilian Vieira –

Samba, The Music of Rio de Janeiro

18-01-2011 - Philharmonie - Haarlem

1. Rotterdam Jazz Orchestra –

Op het Lijf Geschreven

2. Speak no Evil met Yuri Honing

13-01-2011 - Bimhuis - Amsterdam
15-01-2011 - De Schalm - Assen
21-01-2011 - Stadsgehoorzaal Leiden

1. Bart Lust Quintet -

High Energy Modal Jazz

2. Paul van Kessel sings - The Cool Cole

05-02-2011 - De Goudse Schouwburg - Gouda
12-02-2011 - Theater Het Klooster - Woerden

1. Evi de Jean

2. Bankroet Jazz Live

07-01-2011 - LUX - Nijmegen
15-01-2011 - Theater Het Klooster - Woerden
20-01-2011 - Stadsgehoorzaal Kampen
28-01-2011 - Verkadefabriek - De Bosch
08-02-2011 - Griffioen - Amstelveen
18-02-2011 - De Doelen - Rotterdam
19-02-2011 - P3/De Veerbeelding - Purmerend

1. CaboCuba - Cuarteto Instrumental

2. Dina Medina – Feat. by CaboCubaJazz

14-01-2011 - De Doelen - Rotterdam
15-01-2011 - Theater De Stoep - Spijkenisse
22-01-2011 - Parkstad Limburg - Heerlen
23-01-2011 - Theater Het Kielzog - Hoogezand
30-01-2011 - Theater de Vest - Alkmaar

1. Bart van Lier Kwartet

2. Masha Bijlsma Sextet

Whispers and Moans

28-01-2011 - Parkgebouw - Rijssen
17-02-2011 - De Meerse - Hoofddorp

www.jazzimpuls.nl

NOMINATIES GRAMMY AWARDS 2010

BEST CONTEMPORARY JAZZ ALBUM

The Stanley Clarke Band

The Stanley Clarke Band (Heads Up International)

Never Can Say Goodbye

Joey DeFrancesco (HighNote Records)

Now Is The Time

Jeff Lorber Fusion (Heads Up International)

To The One

John McLaughlin (Abstract Logix)

Backatown

Trombone Shorty (Verve Forecast)

BEST JAZZ VOCAL ALBUM

To Billie With Love From Dee Dee

Dee Dee Bridgewater (Emarcy)

Freddy Cole Sings Mr. B

Freddy Cole (HighNote Records)

When Lights Are Low

Denise Donatelli (Savant Records)

Ages

Lorraine Feather (Jazzed Media)

Water

Gregory Porter (Motéma Music)

BEST JAZZ INSTRUMENTAL ALBUM

Positootly!

John Beasley (Resonance Records)

The New Song And Dance

Clayton Brothers (ArtistShare)

Historicity

Vijay Iyer Trio (ACT Music + Vision)

Moody 4B

James Moody (IPO Recordings)

Providencia

Danilo Perez (Mack Avenue Records)

BEST LARGE JAZZ ENSEMBLE ALBUM

Infernal Machines

Darcy James Argue's Secret Society (New Amsterdam)

Autumn: In Moving Pictures Jazz

Billy Childs Ensemble (ArtistShare)

Pathways

Dave Holland Octet (Dare2 Records)

54

Metropole Orkest, John Scofield & Vince Mendoza (Emarcy)

Mingus Big Band Live At Jazz Standard

Mingus Big Band (Jazz Workshop, Inc./Jazz Standard)

BEST IMPROVISED JAZZ SOLO

Solar

Alan Broadbent, soloist

Track from: Live At Giannelli Square: Volume 1 (Chilly Bin)

A Change Is Gonna Come

Herbie Hancock, soloist

Track from: The Imagine Project (Hancock Records)

Body And Soul

Keith Jarrett, soloist

Track from: Jasmine (ECM)

Lonely Woman

Hank Jones, soloist

Track from: Pleased To Meet You (Justin Time Records)

Van Gogh

Wynton Marsalis, soloist

Track from: Portrait In Seven Shades

(Jazz At Lincoln Center Orchestra) (Jazz At Lincoln Center)

JAZZWISE ALBUM OF THE YEAR

1. **Phronesis**
Alive
2. **Charles Lloyd**
Mirror
3. **Keith Jarrett & Charlie Haden**
Jasmine
4. **Wyatt/Atzmon/Stephen**
For the Ghosts Within
5. **Norma Winstone**
Stories Yet to Tell
6. **Dave Holland Octet**
Pathways
7. **Esperanza Spalding**
Chamber Music Society
8. **Vijay Iyer**
Solo
9. **Brad Mehldau**
Highway Rider
10. **Food**
Quiet Inlet

Bron: het Britse jazzmagazine JazzWise

OVERLEDEN**Alfons M. Dauer, 27 oktober (90)**

Dauer was de Duitse vorser op het gebied van ethnologische muziek, blues en jazz. Hij overleed in Graz.

Mimi Perrin, 15 november (84)

Franse zangeres/arrangeur en oprichter van de zanggroep Les Double Six.

JAZZTWEETS

Beluister nu het jazz-kerstconcert van NPR. Met de pianisten Renee Rosnes, Kenny Barron, Helio Alves en Freddy Cole: <http://n.pr/hEtagx>

Wynton Marsalis' Christmas Jazz Jam Photo Shoot - Behind the Scenes Video: <http://bit.ly/fB1qgl>

NEA Jazz Master trompettist Clark Terry is 14 december 90 jaar geworden.

Nieuw op You Tube: Art Blakey & Jazz Messengers (met Bobby Timmons, Lee Morgan, Wayne Shorter) in 1961 (Japan): <http://bit.ly/gdJrBY>

<http://www.twitter.com/jazzflits>

SONNY ROLLINS IN HET CONCERTGEBOUW

Saxofonist Sonny Rollins trad 24 november in het Amsterdamse Concertgebouw op. Joke Schot maakte daar deze twee foto's.